

עידו רצון

סינדרום א-שפתי

*

בן שלי אין לו מלים,
אין לו שפה,
לשון רפה.

מלות אדם ואזמרגד,
יונק פניני לשון,
אולם מבין שפתיו
גואות הברות חצץ.

או

ואה

ובה

אני משיל מעלי את השפה,
ומרכין צואר להאזין.
אז מתגלה תפוחת מרהיבה
ואין תכלה,
ואין מלה –

ואו

ואה

ובה

עקדת שפה

דִּלְגִי עָלַי, אֱלֻמוֹת,
הַתִּירִי סִבֵּךְ דּוֹרוֹת.
דִּלְגִי עָלַי, אֱלֻמוֹת,
אֶת שְׁפַת אֹמִי נִשְׁלַחַת לְכָרֶת.
דִּלְגִי עָלַי, אֱלֻמוֹת,
אֶת הַמְּלִים שֶׁל בְּנֵי
הוֹתֶרֶת לֵאלֹהִים.
שְׁפָה שְׁקוּפָה, שְׁפַת רַפְּאִים,
דִּלְגִי עָלַי.
אֲנִי לוֹ פֶּה,
אֲנִי גֶרוֹן, אֲנִי לְשׁוֹן,
אֲנִי עִבְרִית, אֲנִי.
דִּלְגִי עָלַי, אֱלֻמוֹת,
עַד שְׁיָמוֹת.

בין הפילים הגדולים

בֵּין הַפִּילִים הַגְּדוֹלִים שֶׁל הַלֵּילָה
אֲנִי מַצְלִיחַ לְרַאוֹת אוֹתָךְ
אוֹסֵף אוֹתִיוֹת נְטוּשׁוֹת.
אֵף מְלָה לֹא נִשְׁמָטָה.

גָּנַב מֵעֵט מִן הַלֵּילָה,
גָּנַב וְהֵבֵא אֶל הַיּוֹם
פִּילִים גְּדוֹלִים, יְלָדֵי –
אֵתָם תּוֹכֵל לָנֶהֱם.